

இந்திய பிரசைகள் இலங்கை (பகுதி 2)

பெரிய.ஏ.டி.யூ.விஸ்வங்க (இ.நி.சே. 1)

முன்னாள் பிரதி ஆணையாளர் - இந்திய வம்சாவளி ஆட்களைப் பதிவுசெய்யும் தினைக்களம்)

(இதன் முதல் பகுதி, 2023 ஆம் ஆண்டின் அக்டோபர் - டிசம்பர் திதில் வெளியானது.)

1949 ஆம் ஆண்டின் 03 ஆம் இலக்க இந்திய மற்றும் பாகிஸ்தான் குடியிருப்பாளர்களின் குடியிரிமைச் சட்டம்

இச்சட்டம், 1949.08.05 ஆம் திகதி இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்டு 1962 ஆம் ஆண்டின் இறுதி வரை அமுலில் இருந்தது. இச்சட்டத்தின் கீழ் 1946.01.01 ஆம் திகதிக்கு இலங்கையில் 07 வருட காலம் தொடர்ச்சியாக வசித்து வந்த திருமணமான ஆட்களுக்கு அல்லது அத்திகதியில் 10 வருட காலம் இலங்கையில் தொடர்ச்சியாக வசித்து வந்த திருமணமாகாத ஆட்களுக்கு, வாழ்க்கைக்குரிய வருமானமொன்று இருப்பதை உறுதிப்படுத்த முடியுமாயின், இலங்கையில் குடியிரிமைக்கு விண்ணப்பிக்க வாய்ப்பளிக்கப்பட்டிருந்தது. இதன் கீழ் கணிசமானவர்கள் விண்ணப்பித்திருந்தபோதும், உரிய தகைமைகளைப் பூர்த்தி செய்த இலங்கையில் குடியிரிமை வழங்கப்பட்ட ஆட்களின் எண்ணிக்கை 1,34,306 ஆக மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. குடியிரிமை வழங்குவது நிராகரிக்கப்பட்ட ஆட்களில் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையானவர்கள் தமது தகைமைகளை உறுதிப்படுத்துவதற்குத் தேவையான சாட்சிகளை வழங்க முடியாமல்போனவர்கள் எனத் தெரிகிறது. அந்த இனக் குழுமம் இலங்கையின் ஏனைய இப்பு பிரிவுகளை விட இன்றுங்கூட கல்வி மட்டத்தில் குறைந்ததாக இருக்கின்றமை யாவருமறிந்த ஒரு விடயமே. இதன் அடிப்படையில், 1950 தசாப்தத்தின் முறைபகுதியில் அந்நிலைமை மேலும் மோசமடைந்திருக்கும் என்றெண்ணலாம். இச்சட்டம் அமலுக்கிடப்பட்டு பல வருட காலம் செல்லும்போது 1955 ஆம் ஆண்டின் 57 ஆம் இலக்க இந்தியக் குடிமைச் சட்டம் (The Citizenship Act No. 57 of 1955) இயற்றப்பட்டது. அதன்படி, இலங்கையில் வசித்த தகைமைபெற்ற இந்தியக் குடியிருப்பாளர்களுக்கு இந்தியக் குடியிரிமையைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் வாய்ப்பு உருவானது. அதன்படி, இலங்கைக் குடியிரிமைக்கு விண்ணப்பித்திருந்த போதும் அதற்கவசியமான காரணங்களை முன்வைக்க முடியாதிருந்த சிலர் இந்தியக் குடியிரிமையைப் பெற்றுக்கொண்டு சுயமாகவே மீண்டும் இந்தியா சென்றிருப்பார்கள் என்றெண்ணலாம். மேலும், இவ்விடயம் சம்பந்தமாக 1954 ஆம் ஆண்டில் கைச்சாத்திடப்பட்ட நேரு - கொத்தலவால் ஒப்பந்தம் என்று பிரபலமான இருபுடை ஒப்பந்தத்தின் கீழும் ஓரளவு உதவி கிடைத்திருந்தது.

1951 ஆம் ஆண்டில் 12,000 இந்தியர்கள் முற்றிலும் இலங்கையை விட்டு மீண்டும் சென்றதாக குடிவரவு, குடியகல்வுக் கட்டுப்பாட்டாளரின் 1951 ஆம் ஆண்டிற்கான நிருவாக அறிக்கை குறிப்பிடுகின்றது. 1953 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைக்கு வருடகைதந்தவர்களின் எண்ணிக்கையை விட இலங்கையிலிருந்து வெளிச்சென்ற இந்தியர்களின் எண்ணிக்கை 9,323 ஆகும். 1954 இல் அந்த எண்ணிக்கை 13,377 ஆகும். 1955 இல் 22,871 ஆகும். 1956 இல் 15,985 ஆகும். 1963 இல் 7,357 ஆகும். 1954.09.12 முதல் 1964.09.30 ஆம் திகதி வரை மீண்டும் தமது நாட்டுக்குச் சென்ற இந்தியர்களின் எண்ணிக்கை 1,16,298 என குடிவரவு, குடியகல்வுக் கட்டுப்பாட்டாளரின் 1963/64 நிதி அறிக்கைக்கான நிருவாக அறிக்கை குறிப்பிடுகின்றது.) 1 இதன்படி, 1949 ஆம் ஆண்டின் 03 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் கீழ் இலங்கைக் குடியிரிமைக்கு விண்ணப்பித்திருந்த சிலர் இடைநடவில் தமது எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டு மீண்டும் இந்தியா செல்ல முற்பட்டிருந்தனர் என்பது இதிலிருந்து புலனாகின்றது. சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கைகள் உத்தியோகபூர்வமாக 1962 இல் முடிவடைந்தபோதும், 1971 வரை நடவடிக்கைகள் அதுவரை முடிவடையாமலிருந்த (சட்டர்தியான நடவடிக்கைகள் போன்ற காரணங்களின் பேரில்) விண்ணப்பங்கள் சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டத்தின் கீழ் இலங்கைக் குடியிரிமை வழங்கப்பட்ட ஆட்களின் எண்ணிக்கை 1,34,306 என அது தொடர்பான குடியிரிமைப் பதிவு ஆவணங்களிலிருந்து நிருபணமாகின்றது.

1964 ஆம் ஆண்டில் கைச்சாத்திடப்பட்ட சிறிமா-சாஸ்திரி ஓப்பந்தத்தையும், 1967 ஆம் ஆண்டின் 14 ஆம் இலக்க இந்திய-இலங்கை ஓப்பந்தத்தையும் அமலுக்கிடும் சட்டம்

1949 ஆம் ஆண்டின் 3 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் நடவடிக்கைகள் 1962 ஆம் ஆண்டில் முடிவடைந்தவுடன் இந்திய வம்சாவளியினரான இலங்கையில் வசிக்கும் ஆட்களின் குடியிரிமை அந்தஸ்து பற்றிய விடயம், மீண்டும் இந்திய, இலங்கை நிகழ்ச்சிநிரல்களில் முன்னிலை வகித்தது. அதன்படி 1962, 1963 ஆம் ஆண்டுகள் முதல் இரு நாடுகளுக்குமிடையில் இது சம்பந்தமான கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டன. இதனிடையே, இந்தியப் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு மறைந்ததை அடுத்து இது சம்பந்தமாக இரு நாடுகளுக்குமிடையில் உத்தியோகபூர்வ பேச்சுக்கள் ஆரம்பமாயின. இலங்கையை

பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க அம்மையாரும், இந்தியா சார்பாக பிரதமர் லால் பகதார் சாஸ்திரி அவர்களும் அதில் கலந்துகொண்டனர். இதன் காரணமாக இவ்விடயம் சம்பந்தமாக இடம்பெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளும் அவற்றின் அடிப்படையில் கைச்சாத்திடப்பட்ட ஒப்பந்தமும் “சிறிமா - சாஸ்திரி ஓப்பந்தம்” என்ற பெயரில் பிரபலமானது.

இந்திய வம்சாவளியினரான இலங்கையில் வசித்துவந்த, குடியிரிமை பற்றிய விடயங்கள் நிவர்த்தி செய்யப்படாதிருந்த ஆட்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில் ஒரு பகுதியினருக்கு இலங்கைக் குடியிரிமையை வழங்குவதற்கும், எஞ்சியோருக்கு இந்தியக் குடியிரிமையை வழங்கி இந்தியாவிற்கு திருப்பி அனுப்புவதற்கு இரு நாடுகளுக்குமிடையில் உடன்பாடொன்றை ஏற்படுத்திக் கொள்வதும் இந்த ஒப்பந்தத்தின் முக்கிய அம்சமாகவிருந்தது. இதன் கீழ் இலங்கையில் தங்கியிருந்த குடியிரிமை நிவர்த்தி செய்யப்படாதிருந்த இந்திய வம்சாவளி ஆட்களின் எண்ணிக்கை 9,75,000 என்று மதிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இங்கு இந்த ஆட்களில் 7 பேருக்கு இந்தியக் குடியிரிமையை வழங்கும்போது 4 பேருக்கு இலங்கைக் குடியிரிமையை வழங்குவது முக்கிய உடன்பாடாக இருந்தது. (அதாவது, 7:4 என்ற விகிதப்படி) முக்கிய உடன்பாட்டின்படி செயலாற்றுவதாயின், மேற்குறிப்பிட்ட 9,75,000 பேரில் 6,20,455 பேருக்கு இந்தியக் குடியிரிமையையும், எஞ்சிய 3,54,545 பேருக்கு இலங்கைக் குடியிரிமையையும் வழங்க வேண்டியிருந்தது. எனினும், விகிதம் பற்றிய உடன்பாடு அவ்வாறிருப்பினும், தொடக்கத்தில் 8,25,000 பேருக்கு மாத்திரம் மேற்கூறிய விகிதப்படி செயலாற்றுவதற்கும், அதன்படி எஞ்சிய 1,50,000 பேர் தொடர்பாக பின்பு தீர்மானிப்பதற்கும் இடைக்கால உடன்பாடொன்றும் எட்டப்பட்டது. அதன்படி, 1964 சிறிமா - சாஸ்திரி ஓப்பந்தப்படி 5,25,000 பேருக்கு இந்தியக் குடியிரிமையை வழங்குவதற்கும், 3,00,000 பேருக்கு இலங்கைக் குடியிரிமையை வழங்குவதற்கும் உடன்பாடு ஏற்பட்டது.

இந்த ஒப்பந்தத்தை அமலுக்கிடுவதற்காக இலங்கை தரப்பிலிருந்து 1967 ஆம் ஆண்டின் 14 ஆம் இலக்க இந்திய - இலங்கை ஓப்பந்தத்தை அமலுக்கிடும் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. இச்சட்டம் அமல்படுத்தப்படுவதை நோக்காகக்கொண்டு குடிவரவு, குடியகல்வுத் தினைக்களத்தோடு இனைக்கப்பட்டதாக இந்திய வம்சாவளி ஆட்களைப் பதிவுசெய்யும் தினைக்களம் நிறுவப்பட்டது. மேலும், புதிய தினைக்களத்தின் தலைவராக இந்திய வம்சாவளி ஆட்களைப் பதிவுசெய்யும் ஆணையாளர் என்றொரு புதிய பதவி ஏற்படுத்தப்பட்டது. இப்பதவிக்கு தனது வழமையான கடமைகளுக்குப் பற்பாக குடிவரவு, குடியகல்வுக் கட்டுப்பாடாளர் நியமிக்கப்பட்டார். பிரசைகளைப் பதிவுசெய்யும் ஆவணங்களுக்கமைய 1968.09.09 ஆம் திகதியிலிருந்து இச்சட்டத்தின் கீழ் குடியிரிமையை வழங்க ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. 1964 சிறிமா - சாஸ்திரி ஓப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்ட வேளையில் குடியிரிமை வழங்குவது தொடர்பாக எதர்காலத்தில் தீர்மானிக்கப்படவிருந்த 1,50,000 தொடர்பாக 1974 ஆம் ஆண்டில் கைச்சாத்திடப்பட்ட சிறிமா - இந்திரா ஓப்பந்தம் என்ற பெயரில் பிரபலமான ஓப்பந்தத்தின் கீழ் இனக்கப்பாடொன்று எட்டப்பட்டது. அதன்படி, அந்த எண்ணிக்கையை இரு நாடுகளுக்குமிடையில் சமமாகப் பகிர்ந்துகொள்ள முடிவு செய்யப்பட்டது. இவ்வாறாக 1974 ஆம் ஆண்டளவில் குடியிரிமையை வழங்க இனங்கியிருந்த

எண்ணிக்கைகள், இந்தியா - 6,00,000 இலங்கை - 3,75,000 என்றும் பணிக்கப்பட்டிருந்தது.

1986 ஆம் ஆண்டளவில் இந்தியக் குடியிரிமையைக் கோரியிருந்த ஆட்களின் மொத்த எண்ணிக்கை ஏற்காடு 5,06,000 என்று தெரிய வந்தது. இதன் அடிப்படையில் மேலும் 94,000 பேருக்கு இரண்டு நாடுகளில் எதேனுமொரு குடியிரிமை கிடைக்காமல் விடுவேன்று தோன்றியமையால் அவர்களுக்கும் இலங்கைக் குடியிரிமையை வழங்குவது உகந்ததென இலங்கை அரசு கொள்கையளவில் தீர்மானித்தது. 1986 ஆம் ஆண்டின் 5 ஆம் இலக்க நாட்றறவர்களுக்கு குடியிரிமை வழங்கும் சட்டத்தின் மூலம் அது தொடர்பான சட்ட அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. அதன்படி, மீண்டுமொருமுறை இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் இடையில் பகிர்ந்து செல்லும் ஆட்களின் புள்ளிவிவரங்கள் மாற்றமடைந்தன. அதன்படி, இந்தியாவுக்குரிய எண்ணிக்கை 5,06,000 ஆக இருந்ததுடன், இலங்கைக்குரிய எண்ணிக்கை 4,69,000 என்று மாற்றமடைந்தது. 1988 ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கைக்குரிய 4,69,000 பேரில் 2,36,000 பேருக்கும், அவர்களுக்குப் பிறந்த 1964.10.30 ஆம் திகதி பந்திப் பிறந்தவர்களுக்கும் மாத்திரம் இலங்கைக் குடியிரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தது. அதாவது பராயமடையாதவர்கள் (Minor) உள்ளிடவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 3,43,986 ஆக இருந்தது. இவர்களில் 2,36,000 பேர் மாத்திரமே சிறிமா - சாஸ்திரி ஓப்பந்தத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்த திகதியான 1964.10.30 ஆம் திகதிக்கு முன்பு பிறந்த, இச்சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு கணக்கிலெடுக்கப்படும் ஆட்களாக அழைக்கப்படுவோராக இருந்தனர். அதன்படி, மேலும் 2,33,000 பேருக்கும் உரிய திகதிக்குப் பிந்திப் பிறந்த அவர்களின் வழித்தோன்றல்களுக்கும் இலங்கைக் குடியிரிமையை வழங்க எஞ்சி இருந்தது. 1964 ஆம் ஆண்டில் ஓப்பந்தம் அமலுக்கிடப்பட்ட திகதியிலிருந்து நீண்ட காலம் எடுத்தபோதும், உரிய எண்ணிக்கையில் அரைவாசிப் பேருக்கு மாத்திரமே இலங்கைக் குடியிரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தது. இதன்படி, இது சம்பந்தமாக கொள்கையளவில் தீர்மானமொன்றை நிறைவேற்றிய இலங்கை அரசு, எஞ்சியிருந்த அனைவருக்கும் ஒரு பொதுவான சட்டத்தின் மூலம் இலங்கைக் குடியிரிமையை வழங்க செயலாற்றியது. 1988 ஆம் ஆண்டின் 39 ஆம் இலக்க நாட்றறவர்களுக்கு குடியிரிமை வழங்கும் (சீரப்பேற்பாடுகள்) சட்டத்தின் மூலம் அதற்கு அவசியமான சட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

அச்சட்டம் அமல்படுத்தப்பட்ட 1988.11.11 ஆம் திகதியாகும்போது உரிய திகதி (1964.10.30) பந்திப் பிறந்த ஆட்களும் உள்ளிட்ட 3,43,986 பேருக்கு 1967 ஆம் ஆண்டின் 14 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் கீழ் இலங்கைக் குடியிரிமையை வழங்கும் நடவடிக்கைகள் 1970 தசாப்தத்தின் தொடக்கத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோதும், 1988 ஆம் ஆண்டு வரை குறித்த 4,69,000 பேரில் 2,36,000 பேருக்கும், அவர்களின் வழித்தோன்றல்களுக்கும் மாத்திரம் அதன் கீழ் குடியிரிமைப் பதிவு ஆவணங்களின்படி உருத்தியாகின்றது.

1988 ஆம் ஆண்டின் 39 ஆம் இலக்க நாட்றறவர்களுக்கு குடியிரிமை வழங்கும் சட்டம்
மேற்கூறிய 1967 ஆம் ஆண்டின் 14 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் கீழ் இலங்கை குடியிரிமையை வழங்கும் நடவடிக்கைகள் 1970 தசாப்தத்தின் தொடக்கத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோதும், 1988 ஆம் ஆண்டு வரை குறித்த 4,69,000 பேரில் 2,36,000 பேருக்கும், அவர்களின் வழித்தோன்றல்களுக்கும் மாத்திரம் அதன் கீழ் குடியிரிமை

வழங்கப்பட்டிருந்தது. அதன்படி, இன்னும் 2,33,000 பேருக்கும், அவர்களின் வழித்தோன்றல்களுக்கும் குடியிரிமை வழங்குவது மேலும் தாமதமடைவதை காண முடிந்தது. அதன்படி, அக்கருமத்தை முடித்துக் கொள்ளும் நோக்குடன் 1988 ஆம் ஆண்டின் 39 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தினால் 1988.11.11 ஆம் திகதியிலிருந்து அமலுக்குவருமாறு குறித்த நபர்களுக்கு பாராளுமன்றத்தினால் குடியிரிமை வழங்கப்பட்டது. அதன்படி, அதுவரை அமுலில் இருந்த குடியிரிமைச் சான்றிதழூனரின் மூலம் குடியிரிமையை வழங்கும் முறை முற்றுப்பெற்றது. பாராளுமன்றச் சட்டத்தினால் குடியிரிமை வழங்கப்பட்ட ஆட்களில் தேவைப்படுவோர் கோரும்போது மாத்திரம் குடியிரிமையை உறுதிப்படுத்துவதற்கான சான்றிதழூன்றை விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதேபோல், இச்சட்டம் இயற்றப்பட்டவுடன் சிறிமா - சாஸ்திரி ஓப்பந்தப்படி இலங்கைக் குடியிரிமை வழங்கப்படவிருந்த ஆட்களுக்கு இலங்கைக் குடியிரிமையை வழங்கி முடிந்திருந்தது என்பதையும் இங்கு வலியுறுத்த வேண்டும். 2011.12.31 ஆம் திகதியாகும்போது குடியிரிமையை உறுதிப்படுத்துவதற்கான 43,803 சான்றிதழ்கள் இச்சட்டத்தின் கீழ் விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளன.

2003 ஆம் ஆண்டின் 35 ஆம் இலக்க இந்திய வம்சாவளி ஆட்களுக்கு குடியிரிமை வழங்கும் சட்டம்

சிறிமா - சாஸ்திரி ஓப்பந்தப்படியும் அது தொடர்பாக பிற்காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்களின்படியும் 5,06,000 பேருக்கு இந்தியக் குடியிரிமை வழங்கப்பட இருந்தது. அவர்களில் 4,22,000 பேருக்கு இந்திய அரசு இந்தியக் குடியிரிமையை வழங்கி இந்தியக் கடவுச்சீட்டையும் வழங்கியிருந்தது. 1992 ஆம் ஆண்டளவில் 4,22,000 பேரில் 3,42,000 பேர் அளவிலும், 1964.10.30 ஆம் திகதிக்கு பிந்திப் பிறந்த அவர்களின் வழித்தோன்றல்களும் இந்தியாவில் வதியும் நோக்கில் வெளியேறிச் சென்றனர். (1992 ஆம் ஆண்டுக்குரிய குடிவரவு, குடியகல்வுக் கட்டுப்பாட்டாளரின் நிருவாக அறிக்கைப்படி 1992.12.31 ஆம் திகதியில் உள்ளவாறு மொத்தம் 4,25,093 பேர் அவ்வாறு மீண்டும் இந்தியாவுக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர்.) 1983 ஆண்டில் நாட்டில் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்பு நிலை காரணமாக அவர்களை இந்தியாவுக்கு போக்குவரவு செய்த பயணிகள் கப்பற் சேவை இடைநிறுத்தப்பட்டது. அது, இன்று வரை மீண்டும் இயங்கவில்லை. இவ்வாறு இந்தியக் கடவுச்சீட்டு விநியோகிக்கப்பட்ட சமார் 80,000 பேரும் உரிய திகதி பிந்திப் பிறந்த அவர்களின் வழித்தோன்றல்களும் 1983 இற்கு பின் தொடர்ந்தும் இலங்கையில் தங்கியிருந்தனர். அதேபோல், மேற்கூறிய 506,000 பேரில் இந்தியக் குடியிரிமை வழங்கப்படாத மேலும் சமார் 84,000 பேரும், உரிய திகதி பிந்திப் பிறந்த அவர்களின் வழித்தோன்றல்களும் நாட்டில் தங்கியிருந்தனர். இதன்படி, இந்தியக் குடியிரிமை வழங்கப்படவிருந்த சமார் 164,000 பேரும், 1964 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்பு பிறந்த அவர்களின் வழித்தோன்றல்களும் 1983 முதல் தொடர்ச்சியாக இலங்கையில் தங்கியிருந்தனர்.

அதனையுடெடு, 20 வருடங்கள் கழித்து 2003 ஆம் ஆண்டில் இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பது தேசிய நலனுக்கானது எனத் தீர்மானித்த இலங்கை அரசு, இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும்

நோக்குடன் 2003 ஆம் ஆண்டின் 35 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தை இயற்றியது. அதன்மூலம் மேற்கூறிய அந்த நபர்களுக்கும் அவர்களின் வழித்தோன்றல்களுக்கும் இலங்கைக் குடியிரிமையை வழங்கியது. இங்கும் பாராளுமன்றச் சட்டங்களின் மூலமே அக்குடியிரிமை வழங்கப்பட்டது. அதன்படி, சட்டம் அமுலுக்கிடப்பட்ட திகதியிலிருந்து (2003.11.11) இந்தியக் கடவுச்சீட்டை வைத்திருந்தவர்கள் அல்லாதவர்களுக்கு குடியிரிமை வழங்கப்பட்டது. எனினும், 2 ஆம் பிரிவின் கீழ் தகைமைபெறும் இந்தியக் கடவுச்சீட்டு வைத்திருந்தவர்கள் இலங்கைக் குடியிரிமையைப் பெற்றுக்கொள்ள விருப்பம் தெரிவித்து ஆணையாளருக்கு விசேட வெளிப்படுத்தலொன்றை செய்து அவ்வெளிப்படுத்தல் தமக்கும் கிடைத்திருப்பதாக அறிவிக்கும் கடிதமொன்றை ஆணையாளர் விநியோகிக்கும் திகதியிலிருந்து அவர்களுக்கு இலங்கைக் குடியிரிமை கிடைக்கும். 2011.12.31 ஆம் திகதியாகும் போது 73,943 பேருக்கு ஆணையாளர் அவ்வாறு அறிவிக்கும் கடிதங்களை வழங்கியுள்ளார்.

1988 ஆம் ஆண்டின் 39 ஆம் இலக்க இந்திய வம்சாவளி ஆட்களுக்கு குடியிரிமை வழங்கும் சட்டம்

- I. இச்சட்டங்களின் கீழ் பாராளுமன்றத்தினால் இயற்றப்பட்ட சட்டத்தின் மூலமே குடியிரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி, குறித்த சட்டங்களின் இரண்டாம் பிரிவினால் உரிய தகைமைகளைக் கொண்ட ஆட்களுக்கு தாமாகவே இலங்கை குடியிரிமை உரித்தானது.
- II. இச்சட்டங்களின் கீழ் குடியிரிமைக்கு உரித்தப்பெறுபவர்களுக்கு குடியிரிமையை உறுதிப்படுத்துவதற்கான சான்றிதழூன்றைப் பெற்றுக்கொள்வது கட்டாயமானதல்ல. எனினும், தேவைப்படும் ஆளாருவருக்கு ஆணையாளரிடம் கோரிக்கையொன்றை முன்வைத்து குடியிரிமையை உறுதிப்படுத்தும் சான்றிதழூன்றைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.
- III. தமது குடியிரிமையை உறுதிப்படுத்துவதற்காக சத்தியக் கடதாசியொன்றின் மூலம் அரசு அலுவலர் எவருக்கும் விளக்கமளிக்க இச்சட்டத்தினால் வாய்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், அத்தகைய சத்தியக் கடதாசிகளை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு அரசு அலுவலர்களை சட்டம் பணித்துள்ளது.

இலங்கையில் நிலவிய போர் நிலைமை காரணமாக இந்தியாவிற்கு தப்பிச்சென்று அகதிகளாக இந்தியாவில் தஞ்சமைந்திருக்கும் இந்திய வம்சாவளி ஆட்களுக்கு 1988 ஆம் ஆண்டின் 39 ஆம் இலக்க மற்றும் 2003 ஆம் ஆண்டின் 35 ஆம் இலக்கச் சட்டங்களின் ஏற்பாடுகள் பாநிப்புச் செலுத்தும் விதம்

இலங்கையில் இடம்பெற்ற போர் நிலைவரம் காரணமாக 1983 ஆம் ஆண்டு முதல் அவ்வப்போது பெரும் எண்ணிக்கையான இலங்கையர்கள் இந்தியாவிற்கு தப்பிச்சென்று அகதிகளாக

இந்தியாவில் தஞ்சமடைந்தனர். யுத்தம் முடிவடைந்த போதும் இன்னும் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையான ஆட்கள் அவ்வாறு இந்திய மண்ணில் தஞ்சமடைந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது.

1988 ஆம் ஆண்டின் 39 ஆம் இலக்க, 2003 ஆம் ஆண்டின் 35 ஆம் இலக்கச் சட்டங்களின் ஏற்பாடுகளுக்கமைய அச்சட்டங்கள் அமுலிலிருந்த நாட்களில் இலங்கையில் வசீத்த ஏனைய உரிய தகைமைகளைப் பூர்த்திசெய்த ஆட்களுக்கு மாத்திரம் இலங்கைக் குடியிரிமை கிடைத்தது. அதன்படி, மேற்குறிப்பிட்டவாறு இந்திய மண்ணில் அகதிகளாக தஞ்சமடைந்திருப்பதன் காரணமாக இந்திய வம்சாவளியினரான சிலருக்கு 1988 ஆம் ஆண்டிலும் 2003 ஆம் ஆண்டிலும் சட்டங்கள் அமுலிலிருந்த நாட்களில் இலங்கையில் குடியிருக்க முடியாமல் இருந்ததென்று அறியக் கிடைத்தது. அதன்படி, குறித்த சட்டங்களினால் வழங்கப்பட்டிருந்த இலங்கைக் குடியிரிமைக்கான உரிமைகோரல்களை மேற்குறிப்பிட்ட ஆட்களுக்கும் வழங்க வேண்டிய தேவையிருந்தது. ஆதலால், அதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்துகின்றவாறு குறித்த சட்டங்களில் திருத்தங்களைக் கொண்டு வர நேரிட்டது. அந்த அடிப்படையில், 1988 ஆம் ஆண்டின் 39 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் ஏற்பாடுகள் மேற்கூறிய அகதிகளுக்கும் ஏற்படுத்தாக்கின்றவாறு அச்சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டுவந்து 2009 ஆம் ஆண்டின் 5 ஆம் இலக்க நாடற்றோருக்கு குடியிரிமை வழங்கும் (சிறப்பேற்பாடுகள்) சட்டத்தை திருத்துதல் பற்றிய சட்டமும், அதற்குச் சமமான ஏற்பாடுகளைச் செய்து 2003 ஆம் ஆண்டின் 35 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தைத் திருத்தி 2009 ஆம் ஆண்டின் 6 ஆம் இலக்க இந்திய வம்சாவளி ஆட்களுக்கு குடியிரிமை வழங்கும் திருத்தச் சட்டமும் இயற்றப்பட்டன. அதன்படி, அந்த அகதிகளுக்கும் குறித்த நாட்களில் இலங்கையில் தங்கியிருந்தவர்களாகக் கருதி முதன்மைச் சட்டவாக்கங்கள் மூலம் வழங்கப்பட்டிருந்த அனைத்து உரிமைகளும் அவ்வாறே வழங்கப்பட்டுள்ளன.

2011 ஆம் ஆண்டின் 11 ஆம் இலக்க அரசாங்க நிருவாக சுற்றுறிக்கை

மேற்குறிப்பிட்டவாறு சுதந்திரம் கிடைக்கப்பெற்று முதல் நீண்டகாலமாக முழுமையான தீவு காணப்படாதுள்ள ஒரு பிரச்சினையாகக் காணப்பட்ட இலங்கையின் இந்திய வம்சாவளி ஆட்களின் குடியிரிமைப் பிரச்சினை, கொள்கை ரீதியாக 2003 ஆம் ஆண்டிலும் பிரயோக ரீதியாக 2009 ஆம் ஆண்டிலும் தீவு காணப்பட்டிருந்த போதும், அது பற்றிய புரிந்துணர்வு கணிசமானவர்கள் மத்தியில் காணப்படவில்லை என்பதை அவதானிக்க முடிந்தது. இவ்வாராக புரிந்துணர்வ காணப்படாத சாராராக அரசு அலுவலர்கள், மேற்குறிப்பிட்ட சட்டங்களின் கீழ் உரிமை பெற்ற ஆட்கள், அரசியற் கட்சிகளுடன் சம்பந்தப்பட்ட ஆட்கள் என்றவாறு பாரியதொரு வீச்சில் பரந்திருந்தவர்கள் இருப்பதைக் காண முடிந்தது. இதன் அடிப்படையில், இவ்விடயம் தொடர்பாக நிலவிய பிழையான அபிப்பிராயங்களைக் களையும் நோக்குடன் 2011.11.03 ஆம் திகதிய, 2011.11 ஆம் இலக்க அரசாங்க நிருவாகச் சுற்றுறிக்கை

வெளியிடப்பட்டது. அதன்மூலம் குறித்த சட்டம் பற்றி தெளிவுபடுத்தி இந்திய வம்சாவளி ஆட்களின் குடியிரிமை பற்றிய நிலைமை குறித்து அரசு அலுவலர்களுக்கு காணப்பட்ட சிக்கல் நிலையைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்குத் தேவையான ஆலோசனைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

மீளாய்வும் எதிர்கால நடவடிக்கைகளும்

1948 இல் சுதந்திரம் கிடைத்தத்திலிருந்து ஆரம்பித்து 61 ஆண்டுகள் பின்தி 2009 ஆம் ஆண்டில் பூரணமாக முடிவடையும் வரை இந்திய வம்சாவளி ஆட்களின் குடியிரிமை பற்றிய பிரச்சினை இலங்கை அரசியல் நிகழ்ச்சிநிரல்களில் முன்னிலை வகித்தது. அது பற்றி காணப்பட்ட புரிந்துணர்வின்மை தற்போது படிப்படியாக தணிந்து வருகிறது. மிக முக்கியமான விடயம் யாதெனில், இது தொடர்பான சட்டங்களின் கீழ் பல்வேறு சுந்தரப்பங்களில் இலங்கைக் குடியிரிமைக்கு உரித்துப்பெற்ற ஆட்கள் மீதும்கூட தமக்கு இலங்கைக் குடியிரிமை கிடைக்கவில்லையென்ற துப்பிப்பிராயம் ஏற்பட்டிருப்பதாகும். அண்மைக் காலத்தில் பின்பற்றப்பட்ட நடவடிக்கைகள் காரணமாக அந்நிலைமையை தூரிதமாக மாற்றியமைக்க முடிந்தது. இங்கு தேர்தல்கள் தினைக்களத்தினால் எடுக்கப்பட்ட சில நடவடிக்கைகள் மிகவும் தூண்டுதலித்தன. சம்பந்தப்பட்ட ஆட்களை வாக்குவிடமைக்குப் பதிவு செய்யும்போது அவர்களின் குடியிரிமை பற்றி தீர்மானிப்பதற்குரிய ஆலோசனைகளை கிராம மட்டத்தில் முக்கிய அலுவலரோருவரான கிராம அலுவலர்களுக்கு தேர்தல்கள் தினைக்களம் மூலம் வழங்க நடவடிக்கையெடுக்கப்பட்டது. அதன்படி, நீண்டகாலமாக தேருந்தகளாகப் பதிவு செய்யப்படாதிருந்த ஒருசில சாராருக்கு நிவாரணம் கிடைத்தது. இவ்வாராக கிராம மட்டத்திலேயே தாம் பிரசைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதன் காரணமாக தமது குடியிரிமை பற்றிய நிச்சயமற்றதன்மை சம்பந்தப்பட்ட ஆட்களை விட்டு நீங்கியுள்ளது. அதன்படி, தற்போது 1988 ஆம் ஆண்டின் 39 ஆம் இலக்க, 2003 ஆம் ஆண்டின் 35 ஆம் இலக்கச் சட்டங்களின் கீழ் இலங்கைக் குடியிரிமையை உறுதிப்படுத்துவதற்கான சான்றிதழ்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு ஆணையாளருக்கு கிடைக்கும் விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை பெரும்பாலும் வருடமொன்றிற்கு 100 இற்கும் குறைவான எண்ணிக்கை எனத் தெரிகிறது. இதனை விடக் கூடுதலான எண்ணிக்கையில் விண்ணப்பங்கள் கிடைத்தப்போதும், அவற்றில் பெரும்பாலானவை 1948 ஆம் ஆண்டின் குடியிரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் தாம் பரம்பரையான பிரசைகள் என்பதை அறியாத நிலையில் முன்வைக்கும் விண்ணப்பங்கள் என்று தெரிய வந்துள்ளது. 2007.01.01 முதல் 2001.12.31 வரை அவ்வாரான 359 விண்ணப்பங்கள் முன்வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவர்கள் அனைவருக்கும் அவர்கள் பரம்பரையினால் இலங்கைக் குடியிரிமை அந்தஸ்தைப் பெறுகின்றனர் என்பதை அறிவிப்பதற்கு ஆணையாளரினால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு ஏனைய தினைக்களங்களின் முன்னேற்றத்தை அறிவிக்கும்போது தாம் நிறைவேற்றும் பணிகளின் அளவு அதிகரிப்பதை முன்னேற்றும் அதிகரிப்பதாக அவதானித்தபோதும், இந்திய வம்சாவளியினரான ஆட்களைப் பதிவுசெய்யும் தினைக்களம் சம்பந்தமாக மீள் திருத்தப்படும், தம்மால் நிறைவேற்றப்படும் கடமைர்

பொறுப்பு குறைவடைவது ஏற்படுத்தாகும் என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்டலாம்.

முன்னோக்கிய நடவடிக்கைகள்

மேலே விபரிக்கப்பட்டவாறு தற்போது இந்திய வம்சாவளி ஆட்களைப் பதிவுசெய்யும் தினைக்களத்திற்கு ஓப்படைக்கப்பட்டுள்ள பணியான 1988 ஆம் ஆண்டின் 39 ஆம் இலக்க, 2003 ஆம் ஆண்டின் 35 ஆம் இலக்கச் சட்டங்களின் கீழ் குடியிரிமையை உறுதிப்படுத்தும் சான்றிதழ்களை விநியோகிக்கும் பணி எதிர்காலத்தில் மேலும் குறைவடையும். அதன்படி, அவ்வாறான ஒரு தினைக்களத்தை தொடர்ந்தும் முன்னெடுத்துச் செல்லும் தேவையும் இல்லாமல் செல்லும். எனினும், தற்போதைய சட்டரீதியான தேவைகள் காரணமாக ஒரு கடமை அல்லாதபோதும், நியதிச் சட்டத் தேவைகளின் அடிப்படையில் அத்தினைக்களத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல நேரிடும். இந்த நிலைமை நடைமுறைச் சாத்தியமானதன்று.

இந்திய வம்சாவளி ஆட்களுக்குரிய குறித்த சட்டங்களின் கீழ் இலங்கைக் குடியிரிமையைப் பெற்றுக்கொண்ட ஆட்களின் வழித்தோன்றல்கள் படிப்படியாக 1948 குடியிரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் பாரம்பரிய இலங்கைப் பிரசைகளாக மாறி வருகின்றனர். எதிர்காலத்தில் ஒரு நாள் அது நூற்றுக்கு நூறு முழுமையடையும் இலக்கமொன்றாக மாறுவதைத் தவிர்க்க முடியாது. இக்கட்டுரையின் இறுதியில் அதனைத் தெளிவுபடுத்தும் ஒரு குறிப்பு தரப்பட்டுள்ளது. அதன் அடிப்படையில் இலங்கை வாழ் அனைவருக்கும் பொதுவானதொரு சட்டத்தின் கீழ் இலங்கைக் குடியிரிமைக்கு உரிமை பெறக்கூடியவாறு ஏற்பாடுகளைச் செய்து இந்திய வம்சாவளி ஆட்களுக்கு ஏற்படுத்த சிறப்பு குடியிரிமைச் சட்டங்களின் ஏற்பாடுகளையும் ஒன்றுகோர்த்து பொருத்தப்பாடான இடத்தில் பொதுவான குடியிரிமைச் சட்டமான 1948 ஆம் ஆண்டின் 18 ஆம் இலக்க குடியிரிமைச் சட்டத்தைத் திருத்துவதே ஆக வேண்டியதாகும். அதன்படி, குறித்த சட்டத்தில் தற்போது காணப்படும் குறைபாடுகள் அனைத்தையும் நிவர்த்தி செய்து ஒரே குடியிரிமைச் சட்டத்தை இந்நாட்டில் நிலைநிறுத்த வாய்ப்பு ஏற்படும். அது, எதிர்கால இலங்கையை நோக்கிப் பயணிக்கும் நேர்மையான ஒரு தலையிடாக அமையும்.

1949 ஆம் ஆண்டின் 03 ஆம் இலக்க, 1967 ஆம் ஆண்டின் 14 ஆம் இலக்க, 1988 ஆம் ஆண்டின் 39 ஆம் இலக்க, 2003 ஆம் ஆண்டின் 35 ஆம் இலக்கச் சட்டங்களின் கீழ் பதிவினால் இலங்கைக் குடியிரிமைக்கு உரிமை பெறும் நாளை நிர்ணயித்துல்.

மேற்கூறிய சட்டங்களின் கீழ் பதிவினால் குடியிரிமை கிடைக்க ஆட்களின் இலங்கைக் குடியிரிமை கிடைக்கும் நாட்கள் பின்வரும் அட்டவணையில் காட்டப்பட்டுள்ளவாறாகும். ஆளொருவர் அவ்வாறு உரிமை கிடைக்கும் திகதிக்குப் பின்னர் அவருக்கு இலங்கையில் பிறக்கும் பின்னைகள் அனைவரும் 1948 ஆம் ஆண்டின் 18 ஆம் இலக்க குடியிரிமைச் சட்டத்தின் 5(1) ஆம் பிரிவிற்கமைய சந்ததியினால் இலங்கைக் குடியிரிமைக்கு உரிமை பெறுபவர்களாவர்.

பல்வேறு சட்டங்களின் கீழ் இந்திய வம்சாவளி ஆட்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள குடியிரிமைச் சான்றிதழ்களின் அமலுக்கும் வரும் திகதி

சட்டத்தின் இலக்கம்	உரிய பிரிவ	அமலுக்குவரும் திகதி
1948 ஆம் ஆண்டின் 18 ஆம் இலக்க	18 (2)	சட்டத்தின் 11, 12, 13, 13அ பிரிவுகளின் கீழ் பதிவின்மூலம் இலங்கைக் குடியிரிமை பெற்றவர்கள் உரிய உறுதிமொழியை அல்லது சத்தியத்தை செய்த திகதியிலிருந்து உரிமை பெறுவர்.
	18 (3)	மேலே இலக்கம் 1 கீழ் குடியிரிமை பெற்றவர்களின் பராயமடையாத பின்னைகள் குறித்த குடியிரிமையைப் பதிவுசெய்த திகதியிலிருந்து இலங்கைக் குடியிரிமைக்கு உரிமை பெறுவர்.
1949 ஆம் ஆண்டின் 03 ஆம் இலக்க	17 (1)	14 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் உரிய உறுதிமொழியை அல்லது சத்தியத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட திகதியிலிருந்து இலங்கைக் குடியிரிமைக்கு உரிமை பெறுவர்.
	17 (2)	14 வயதிற்குக் குறைந்தவர்கள் தமது குடியிரிமையைப் பதிவுசெய்த திகதியிலிருந்து இலங்கைக் குடியிரிமைக்கு உரிமை பெறுவர்.
1967 ஆம் ஆண்டின் 14 ஆம் இலக்க	11 (1)	14 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள் உரிய உறுதிமொழியை அல்லது சத்தியத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட திகதியிலிருந்து இலங்கைக் குடியிரிமைக்கு உரிமை பெறுவர்.
	11 (2)	14 வயதிற்குக் குறைந்தவர்கள் தமது குடியிரிமையைப் பதிவுசெய்த திகதியிலிருந்து இலங்கைக் குடியிரிமைக்கு உரிமை பெறுவர்.
1988 ஆம் ஆண்டின் 39 ஆம் இலக்க	2	1988 ஆம் ஆண்டின் 39 ஆம் இலக்கச் சட்டம் அமலுக்கிடப்பட்ட 1988.11.11 ஆம் திகதியிலிருந்து இலங்கைக் குடியிரிமைக்கு உரிமை பெறுவர்.
2003 ஆம் ஆண்டின் 35 ஆம் இலக்க	2	இந்திய கடவுச் சீட்டு இன்றியவர்கள் சட்டம் அமலுக்கிடப்பட்ட 2003.11.11 ஆம் திகதியிலிருந்து இலங்கைக் குடியிரிமைக்கு உரிமை பெறுவர்.
	2	இந்திய கடவுச் சீட்டு வைத்துள்ளவர்கள் சட்டத்தின் 2 ஆம் பிரிவுக்கமைய ஆணையாளருக்கு விசேட வெளிப்படுத்தலொன்றை செய்வதன் மேல் அதற்குரிய அறிவித்தற் கடதம் ஆணையாளரினால் விநியோகிக்கப்படும் திகதியிலிருந்து இலங்கைக் குடியிரிமைக்கு உரிமை பெறுவர்.

உசாத்துணை நூல்கள்:

1. குடிவரவு, குடியல்வுக் கட்டுப்பாட்டாளரின் அறிக்கைகள் 1951, 1953, 1954, 1955, 1956, 1963/64

அரசியல் சுதநாயகம்

நவீன் சேமகே

இணைப்புச் செயலாளர் - எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குழு

ஓவ்வொருவரதும் கெளரவத்தின் மீது சனநாயகவாதிகள் கவனிப்பை வழங்குவார்கள். ஒருவரின் கெளரவத்தைக் காப்பதற்கு அவர் தன்னாலே ஆஸ்பட வேண்டும். வேறு ஆட்களால் அவர் கையாளப்படும் பட்சத்தில் அவர்கள் தமக்கு அவசியமானவற்றைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அவரைப் பயன்படுத்துவார்கள். தான் மற்றையவர்களுக்கு அவசியமானவாறு செயலாற்றுவதற்கு இடமளிக்கும் ஒருவரை யாதொருவரும் மதிக்க மாட்டார்கள். ஆகையால், ஓவ்வொருவரும் தன்னை தானே ஆளு வேண்டும்.

சனநாயகத்தின் முக்கிய குறிக்கோள், ஓவ்வொருவரையும் வளர்த்து விடுவதாகும். ஆட்கள் அனைவரையும் ஒன்றாக நோக்கும் போது அவர்கள் ‘பொதுமக்கள்’ ஆவார்கள். ஆகையால், பொதுமக்களினால் பொதுமக்கள் ஆஸ்பட வேண்டும். ஆட்கள் சிலரால் அல்லது சர்வாதிகாரி ஒருவரினால் பொதுமக்கள் ஆஸ்படுவார்களாயின், ஒரு தேசத்தவர் என்ற வகையில் அல்லது தனிநபரொருவர் என்ற வகையில் அங்கு சுயாட்சியொன்று இருக்காது.

பொதுமக்களின் ஆட்சியும், பெரும்பான்மை ஆட்சியும், சுதந்திரமான தேர்தலும்

பொதுமக்களினால் ஆஸ்படுவதே அரசியல் சனநாயகத்தின் முக்கிய ஒரு குறிக்கோளாகும். கிரேக்க மொழியில் சனநாயகம் என்ற சொல்லின் பொருள், ‘மக்களாட்சி’ என்பதே. மன்னரொருவர், சர்வாதிகாரியொருவர், உயர்குடி கோமகனொருவர், ஒர் ஆட்சிக்குழு (கும்பல்), ஒரு வகுப்பினர், ஒரு படை அல்லது சர்வாதிகாரப் போக்குடைய ஒர் அரசியல் கட்சியினால் மேற்கொள்ளப்படும் ஆட்சிக்கு சனநாயகவாதிகள் எதிர்ப்பைக் காட்டுவார்கள். இவ்வாறானவர்கள் பெரும்பாலும் பொதுமக்கள் சார்பாக அவர்களை ஆளுவதாக என்று எடுத்துக்காட்டுகின்ற போதும், யதார்த்தம் அதுவல்ல.

பொதுமக்களினால் ஆஸ்படுவதாயின், பொதுமக்களுக்கு அவசியமானவற்றையே அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும். இருப்பினும் ‘பொதுமக்களை’ ஒன்றாக எடுத்து நோக்கும் போது அவர்கள் ஓவ்வொருவருக்கும் அவசியமாவது ஒரு பொதுவான விடயமல்ல. செல்வந்தர்கள் விரும்பும் கொள்கைகளை வரியவர்கள் விரும்ப மாட்டார்கள். நகர்ப்புறத்து மக்களுக்கு உணவுப் பொருட்கள் குறைந்த விலைக்கு தேவைப்படுவதுடன் விவசாயிகள் அவர்களின் உணவு உற்பத்திகளுக்கு கூடிய விலையொன்றை எதிர்ப்பாக்கின்றார்கள். ஓவ்வொருவருக்கும் தேவைப்படும் ஒன்றைப் பற்றி அவர்கள் நூற்றுக்கு நூறு உடன்படுவது மிக அருந்தலாகவே. நாம் சுதந்திரமான மனிதர்களுடன் செயலாற்றுவதே அதற்குரிய காரணமாகும். அவ்வாறு பொதுமக்களுக்கு பொதுவான தேவைகள் இருக்கவில்லையாயின், அவர்களுக்கு அவசியமானவற்றை அரசாங்கம் எவ்வாறு நிறைவேற்றும்?

பொதுமக்களினால் ஆட்சியொன்று மேற்கொள்ளப்படுவது எவ்வாறு? இதற்கு சனநாயகத்தின் விடை யாதெனில், பெரும்பான்மை ஆட்சியாகும். ஒரு விடயம், ஒரு அபிப்பிராயம் சம்பந்தமாக மக்கள்

அனைவருக்கும் உடன்பட முடியாதிருக்கும் பட்சத்தில், அதிகூடிய என்னிக்கையானவர்கள் வகிக்கும் அபிப்பிராயத்தை வெற்றி பெரச் செய்ய வேண்டும். இதன் மூலம் மனிதர்களில் அதிகமானவர்களுக்கு ஆட்சி புரியும் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும். நடைமுறையில் சனநாயகம் என்பது பொதுவாக பெரும்பான்மை ஆட்சிகளின் ஆட்சியாகும். உண்மையில் ஆட்கள் அனைவரதும் ஆட்சியென்று. பெரும்பான்மையினரது அபிப்பிராயம் வெற்றி பெறுவது, சிறுபான்மையினரது அடிப்படையான, இயற்கை உரிமைகள் மீறப்படாத வரை மாத்திரமே.

சிறியதொரு கிராமத்தில் அல்லது நகரத்தில் நடைபெறும் கூட்டமொன்றின் போது அல்லது கலந்துரையாடல் ஒன்றின் போது யாதேனுமொரு விடயம் சம்பந்தமாக பெரும்பான்மை வாக்கு கிடைக்கும் வரை அங்கு இருக்கின்ற பிரசைகள் ஓவ்வொருவருக்கும் வாக்கைப் பயன்படுத்தலாம். இது ‘நேரடி சனநாயகம்’ என்றழைக்கப்படும். எனினும், சனநூற்றிசலான பகுதியொன்றில் வசிக்கும் பல்லாயிரக்கணக்கான பிரசைகள் ஒன்றுகூடுவதையும் அதேபோல் ஒரே கூட்டத்தில் வாக்களிப்பதையும் மேற்கொள்ள முடியாது. கோடிக்கணக்கான மக்கள் வாகும் ஒரு நவீன் சமூகத்தில் நேரடி சனநாயகத்தை ஒருபோதும் பிரயோகிக்க முடியாது. அவ்வாறாயின், பொதுமக்களுக்கு அல்லது பெரும்பான்மைக்கு எவ்வாறு ஆட்சி செய்ய முடியும் என்பதற்குரிய பதில், மக்கள் தம் சார்பாக செயலாற்றுவதற்கு பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்து கொள்வதாகும். அத்தகைய பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கை, பாராளுமன்ற கட்டிடத்தினுள் அறையொன்றில் ஒன்றுகூடி கலந்துரையாடக்கூடிய அளவு சொற்ப எண்ணிக்கையாகும். பொதுமக்கள் சார்பாக பிரதிநிதிகள் வாக்களிக்கின்றனர். அதன்படி, நேரடி சனநாயகம் அன்றி பிரதிநிதித்துவ சனநாயகமே நவீன் சனநாயகமாகும்.

இதன் பொருள், பிரதிநிதித்துவ ஆட்சி என்பது கட்டாயமாகவே ஒரு மக்களாட்சி என்பதோ அல்லது ஒரு பெரும்பான்மை ஆட்சி என்பதோ அல்ல. நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு மீண்டும் நியமிக்கப்படும் எதிர்பார்ப்பொன்று இருக்கும் பட்சத்தில் அவர்களின் அதிகார இடப்படிக்கூடிய மக்களின் விருப்பைப் பிரதிபலிக்கின்ற விதத்தில் அவர்கள் தமது வாக்கை பிரயோகிக்கின்றமையால் அவ்வாறு இடம்பெறுகின்றது. அதன்படி, அடிப்படையில் மக்களே தீர்மானிக்கின்றனர். இதன் காரணமாக தமது வசதி கருதியும் தமது கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவதற்காகவும் பொதுமக்கள் தமது பிரதிநிதிகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர். பிரதிநிதிகளினால் நிறைவேற்றப்படும் சட்டங்கள், பொதுவாக பொதுமக்களுக்கு ஒரு மன்றபத்தில் கூடுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கும் பட்சத்தில் அப்போது நிறைவேற்றிக்கொள்ளும் சட்டங்களே என்பதை முக்கியமாகக் கருத்திற் கொள்ளலாம்.

பொதுமக்கள் தமது பிரதிநிதிகளை தேர்தல்களின் மூலமே தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். பல வருடங்களுக்கு ஒரு முறை, குறித்த ஒரு தினத்தில், யாதேனுமொரு பிரதேசத்தில் அன்றேல் ஒரு வட்டாரத்தில்

வாழும், சட்டர்தியாக வாக்களிப்பதற்குரிய வயதை எதும் மக்கள் வாக்கெடுப்பு நிலையத்தில் ஒன்றுக்குமுகின்றனர். அவர்கள் தமிழைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த அவசியமானவர்களுக்கு வாக்களிக்கின்றனர். அதிகூடிய எண்ணிக்கை வாக்குகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வேட்பாளர், வெற்றி பெறுவதோடு, அவர் பாராளுமன்றத்திற்கு தெரிந்ததுப்பெடுகின்றார். சுருங்கக்கூறின், தனிநபரின் கௌரவத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் பொதுமக்களின் ஆட்சியொன்று அவசியமாகின்றது. பெரும்பான்மை ஆட்சியொன்றின் தேவை அதன் மூலம் ஏற்படும். பாரியதொரு மக்கள் குழுமத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கு சுதந்திரமானதும் நீதியானதுமான தேர்தல்களின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தேவைப்படுகின்றனர். அரசியல் சனநாயகத்தின் இருதயம், சுதந்திரமானதும் நீதியானதுமான தேர்தல்களின் மூலம் ஏற்படுத்தப்படும் மக்களாட்சியாகும்.

இரு சனநாயக சமூகத்தில் பொதுமக்களின் தேவைகளை அரசாங்க அலுவலர்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும். மக்கள் பிரதிநிதிகளால் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள சட்டங்களில் பொதுமக்கள் சார்பாக ஆற்றப்பட வேண்டிய பணிகள் அடங்கும். அதன் காரணமாக அமைச்சர் ஓருவருக்கு அல்லது அலுவலர் ஓருவருக்கு தமக்குத் தேவையான எந்தவான்றையும் மேற்கொள்ள வாய்ப்பில்லை. சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டவற்றை மாத்திரமே அவர்கள் ஆற்ற வேண்டும். அதன்படி, அரசியல் சனநாயகத்தின் மற்றுமொரு முக்கிய பிரிவு, சட்டவாட்சி (Rule of Law) ஆகும்.

சட்டவாட்சி

சட்டவாட்சி முறிவடையும் போது ஆட்சியாளருக்குத் தேவையானவையே ஒழிய மக்களுக்குத் தேவையானவை இடம்பெற மாட்டா. அது, சனநாயகமன்று. கொடுங்கோல் ஆட்சியே அங்கு இடம்பெறும். அப்போது ‘சட்டத்தினால் ஆளப்படும் ஓர் அரசாங்கமன்றி’ சில மனிதர்களினால் ஆளப்படும் ஓர் அரசாங்கம் இதுவென்று பொதுமக்கள் முறைப்பாடு செய்வர். சட்டவாட்சி இல்லாத போது ஆட்சிப்பிடியும் மன்னுக்கு, சர்வாதிகாரக்கு அல்லது வகுப்பினருக்கு அல்லது அரசியற் கட்சியைன்றிருக்கு வரம்பு மீறி தாம் விரும்பும் எந்தவான்றையும் செய்ய வாய்ப்பிருக்கும். அவர்கள் தம்மோடு உடன்பாத, எதிர்க் கருத்துக்களைக் கொண்ட நாட்டவர்கள் சிலரின் தொழில், வீடு மாத்திரமன்றி வாழ்வைக் கூட துவம்சம் செய்துவிட முற்படுவர். ஆதலால், கொடுரோமான ஆட்சி தனிநபரின் கௌரவத்தை முற்றாக அழித்து விடும். கொடுங்கோல் ஆட்சியைன்றின் கீழ் பொதுமக்கள் பீதியிடன் வாழ்வர். அங்கு மனிதர்களின் தொழில், வீடு மாத்திரமன்றி, அவர்களின் வாழ்வும் பாதுகாப்பதற்றாக இருக்கும்.

இரு கொடுங்கோல் ஆட்சியின் கீழ் மக்கள் பீதியிடனும் அச்சத்துடனும் வாழ நேரிடும். ஆட்சியாளன் தன்னிச்சைப்படி குறிப்பான ஒரு சட்டம் இன்றி நாளுக்கு நாள் தனது கொள்கைகளை மாற்றுவான். பொதுமக்கள் வாழ்வு நிச்சயமற்றாகி விடும். தனி மனிதர்களுக்கும், குடும்பங்களுக்கும், நிறுவனங்களுக்கும் எதிர்காலம் சம்பந்தப்பட்ட யாதொன்றையும் திட்டமிட முடியாது. ஒரு கொடுங்கோல் ஆட்சியாளனின் கீழ் இருப்பதன் மூலம் கிடைக்கும் கஷ்டமான அனுபவங்கள் காரணமாக பொதுமக்கள் பிற்காலத்தில் சனநாயகத்தை

அன்றேல் சட்டவாட்சியை நோக்கி திரும்பியுள்ளனர். இதன்படி, சட்டத்திற்கு மதிப்பளிப்பது அரசியல் சனநாயகத்தின் மிக முக்கிய ஒரு பண்பாகும்.

இயற்கை உரிமைகள் வாதம்

அரசியல் சனநாயகத்தின் மற்றைய முக்கிய பிரிவு, இயற்கை உரிமைகள் பற்றிய கருத்தாகும். ஐக்கிய அமெரிக்க சுதந்திர பிரகடனத்தில் அடங்கியுள்ள தோமஸ் ஜெப்ரீசன் என்பாரின் கூற்றுப்படி ‘மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரும் சமமானவர்களாகவே பிறந்துள்ளதுடன், அவ்வாறு பிறக்கும் போது மற்றொருவர் மீது சமத்த முடியாத குறிப்பிட்டளவான உரிமைகளும் அவர்களுக்கு உரித்தாகியுள்ளது’. மனிதவராவுருவுக்கு இயல்பாகவே கிடைக்கும் உரிமைகளை வேறு எவரும் பறித்துக்கொள்ள முடியாது என்பதையே அவர் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆளொருவரின் இயற்கை உரிமைகளை பெரும்பான்மை அல்லது சர்வாதிகாரி ஒருவர் பறித்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஜெப்ரீசனின் கருத்துக்கு அமைய இந்த வாழ்க்கை, சுதந்திரம், மகிழ்ச்சி என்பவற்றை அடைந்து கொள்வதே இயற்கை உரிமைகளாகும். உண்மையிலேயே, மக்களின் இயற்கை உரிமைகளை சர்வாதிகாரி ஒருவர் நாடோறும் மீற முடியும். எனினும், அந்த உரிமைகளை எவராலும் பறித்துக்கொள்ள முடியாது என்பதையே ஜெப்ரீசன் இங்கு எடுத்துக் கூறுகின்றார்.

தனி மனிதனின் இயற்கை மற்றும் மனித உரிமைகளைப் பட்டியலிட்ட மிக முக்கிய வரலாற்று நீதியான மூன்று ஆவணங்கள் உள்ளன. ஐக்கிய அமெரிக்க அரசியலமைப்பின் உரிமைகள் பற்றிய யாப்பின் வரைவுகள், 1789 பிரஞ்சுப் புரட்சியின் போது தயாரிக்கப்பட்ட மனித உரிமைகள் பிரகடனம், 1948 ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச் சபையினால் ஏற்றங்கீர்க்கப்பட்ட சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனம் ஆகியனவே அவையாகும். இந்த மூன்று ஆவணங்களிலும் எட்டு அடிப்படை மனித உரிமைகள் பட்டியல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஜெப்ரீசன் கருதியவாறு வாழ்க்கை, சுதந்திரம் மற்றும் மகிழ்ச்சியையே பெற்றுக்கொள்ளல் என்ற பிரிவுகள் அவற்றில் விரிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

1. சிந்தனைச் சுதந்திரமும் பேச்கச் சுதந்திரமும் வெளியிடுகளை வெளியிடும் சுதந்திரமும்

உண்மையிலேயே தனி மனிதனின் கௌரவத்தைப் பேணுவதற்கெனில், அவருக்கு புதிய கருத்துக்கள் பற்றி சிந்திப்பதற்கு சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும். சோக்கிராஸ், கல்வியோ, கொப்பனிகல் போன்ற மிகப் பிரபலமான பல அறிஞர்களுக்கு அவர்களின் பிரபலமற்ற எண்ணங்கள் காரணமாகவே துன்புத்தல்களுக்கு ஆளாக நேரிட்டது. எவ்வாறாயினும், சிந்தனைச் சுதந்திரம் என்ற கருத்துரு தனி மனிதனின் மிக உயர்ந்த குறிக்கோள்களின் ஒன்றாகும். எனினும், புதிய கருத்துக்களைப் பற்றி சிந்திப்பது மாத்திரம் போதுமானதல்ல. ஒரு கருத்து வியாபகமடைந்து மக்கள் மத்தியில் அது வேறுன்றும் வரை அதனாலான பயனேதுமில்லை. இதற்கு பத்திரிகை, வாணைவி, தொலைக்காட்சி ஆகியவற்றின் மூலம் கருத்துக்களை வெளியிடும் சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும். தமது அதிகாரத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கு அச்சுறுத்தலொன்றாக உண்படும் கருத்துக்களுக்கு அல்லது எண்ணங்களுக்கு சர்வாதிகாரிகள் காலத்திற்கு காலம்

முட்டுக்கட்டை போட்டதன் மூலம் இந்த சிந்தனைச் சுதந்திரத்தின் மீது செல்வாக்கைப் பிரயோகித்ததுண்டு. எல்லாக் கருத்துக்களையும் சுதந்திரமாக பிரச்சாரம் செய்வதற்கு வாய்ப்பளிக்கப்பட வேண்டுமென்று சனநாயகவாதிகள் கருதுகின்றனர். தனி மனிதனின் கருத்துக்கள் அல்லது ஆவணங்கள் அவருடன் வாழும் ஏனைய நபர்களுக்கு பாதிப்பானதாக அமையும் சந்தர்ப்பங்களில் மாத்திரம் பேச்சுச் சுதந்திரத்தை மட்டுப்படுத்த நேரிடும். தீயொன்று ஏற்படாதுள்ள போது ‘தீ...’ என்று ஒரு கூட்டத்தின் மத்தியில் கூச்சலிடுவது இதற்கு உதாரணமாகும். அதன்படி, நபரொருவரின் கௌரவத்திற்கும் தேசத்தின் நலனுக்கும் பேச்சுச் சுதந்திரம் மிக முக்கியமாதாகும்.

2. மத்ததைப் பின்பற்றுவதற்கான சுதந்திரம்

தனது வாழ்வும் மரணமும் பற்றி சிந்திக்கும் சுதந்திரம், நபரொருவருக்கு தனது கௌரவத்தைக் காப்பதற்காக இருக்க வேண்டும். அந்நபர் தெரிவுசெய்யும் எந்தவொரு மதஸ்தலம் அல்லது மத போதனை ஊடாகவும் இதனை மேற்கொள்ளும் சுதந்திரம் அவருக்குண்டு.

3. அமைதியாக ஒன்றுகூடுவதற்கான சுதந்திரம்

கொடுங்கோல் ஆட்சியான்திலிருந்து பாதுகாப்புப் பெறுவதற்கு பேச்சுச் சுதந்திரம் மாத்திரம் இருந்தால் போதுமானதல்ல. சிற்சில கருத்துக்களைப் பற்றி தனி நபர்களுக்கிடையில் உடன்பாடொன்று காணப்பட்ட போதும், அவர்களுக்கு அவற்றைப் பயன்படுத்துவதற்கு அவசியமெனில் அவர்கள் அதனை செயல் மூலம் காட்ட வேண்டும். அவ்வாறு செயல்படுவதற்கு தனி நபர்களைச் சந்திக்க வேண்டும். அரசியலில் கூட்டங்கள், பேரனிகள், மாநாடுகள், ஊர்வலங்கள், கண்டன ஆர்ப்பாடங்கள் என்பவற்றை நடாத்தாத நிலையில் எந்தவொரு நிகழ்ச்சியையும் வெற்றிகரமாக அமுல்படுத்த முடியாது. சனநாயகத்தின் கீழ் ஒரு சிறு குழுவிற்கு, பெரும்பான்மையினால் ஊறு விளையுமென்று உணர்படுமாயின், சிறுபான்மைக் குழுக்கள் கடும் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டமான்றை ஆரம்பிக்க வேண்டும். சிறுபான்மைக் குழுவின் நபர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருப்பினும், அவர்களின் குரல்கள் ஒங்கி ஓலிக்க வேண்டும். பேச்சுச் சுதந்திரத்துக்கு சமாந்தரமாகப் பயணிக்கும் ஒரு விடயமாக அமைதியான முறையில் ஒன்றுகூடுவதற்கான உரிமை பல தசாப்த காலமாக பொதுமக்களினால் முக்கியமானதாக கருதப்பட்டது. இந்த உரிமை, தொழிலாளர்களுக்கும் தொழிற்சங்கங்களுக்கும் மிகவும் முக்கியமானதாகும். ஊழியர்களின் உரிமைகளைக் காப்பதற்கெனில், தொழிற்சங்கங்களை அமைக்கும் சுதந்திரம் அவசியமானதாகும். தொழிற் சங்கங்களுக்கு கூட்டங்கள், பேரனிகள், ஊர்வலங்கள் என்பவற்றை நடாத்தும் சுதந்திரம் இருப்பது கட்டாயமானதாகும்.

4. அடிமைநிலையிலிருந்து விடுதலை பெறுதல்

அடிமைநிலை இன்னும் உலகில் ஒரு சில பகுதிகளில் காணப்பட்டபோதும், கணிசமான பகுதிகளில் அது கடந்த நூற்றாண்டு அளவில் முற்றாக ஒழித்துக்கட்டப்பட்டுள்ளது. அடிமைநிலை, சனநாயகத்தின் நேரத்திற்க் திசையாகும். அடிமைநிலையினால் தனி மனிதரின் அனைத்து இயற்கை உரிமைகளும் நிராகரிக்கப்படுகின்றது என்பது இதன் பொருளாகும்.

5. சட்டத்தின் முன்னிலையில் சமத்துவம்

இரு சனநாயக சமூகத்தில் நபரொருவரின் உரிமைகளை அங்கு வாழும் மற்றுமொரு நபரின் உரிமைகளுக்குச் சமமானதாக நாம் மதிக்கின்றோம். இதன் காரணமாக, நபரொருவருக்கு நீதிமன்றத்தில் விசேட சிறப்பிழைகள் கிடைப்பதில்லை. வழக்குடன் தொடர்புடைய நபரொருவர், அவரது பண பலம் காரணமாகவோ பிரபுக்கள் என்று கருதப்படும் நபர்களுடன் தொடர்புகள் இருப்பதன் காரணமாகவோ அவர் குற்றமற்றவர் என்று நீதிமன்றத்தில் நீதிபதி ஒருவர் தெரிவிக்க முடியாது. சனநாயகத்தின் கீழ் ஏதும் குற்றமொன்றை இழைத்திருப்பதாக சந்தேகிக்கப்படும் நபரொருவர் நீதிமன்றத்தின் முன்னிலையில் ஒரு குற்றவாளி என்று நிரூபிக்கப்படும் வரை அவரை ஒரு குற்றவாளியென்று கருத முடியாது.

6. ஆட்சியில் பங்கேற்பதற்கான சுதந்திரம்

ஆண்-பெண் இருபாலாருக்கும் அவரவர்களை ஆள்வதற்கு உரிமையுள்ளதன்று சனநாயகவாதிகள் நம்புகின்றனர். சனநாயகம், பெரும்பான்மை ஆட்சி, தேர்தல்கள் ஆகியன மாத்திரமே ஆண்களும் பெண்களும் இவ்வாறு அவரவர்களைக் கொண்டே ஆளப்படுவதற்கான வாய்ப்பை வழங்கும். நவீன சனநாயகப் படி ஆண்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் பெண்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தேர்தல்களில் பங்கேற்பதற்கு உரிமையுண்டு. அதேபோல், அரசியற் கட்சிகளில் அங்கம் வகிப்பதற்கும் அரசியல் கலந்துரையால்களில் கலந்து கொள்வதற்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமையுண்டு. அந்திக்கு எதிராக மக்களின் பாதுகாப்புக்கள் முக்கிய ஆயுதம், வாக்குப் பலமே. பெரும்பான்மை மக்களிடமிருந்து சிறுபான்மை மக்களுக்கு பாதுகாப்பு கிடைப்பதற்கும், அந்தியான ஆட்சியாளர்களிடமிருந்து பெரும்பான்மையினருக்கு பாதுகாப்பு பெறுவதற்கும் அது உதவும். சர்வாதிகார ஆட்சியிலிருந்து பாதுகாப்பு பெறுவதற்கு அரசியல் செயல்பாடுகளில் ஈடுபோடுவதற்கு மக்களுக்கு உரிமை இருக்க வேண்டும். சர்வாதிகாரி ஆகக்கூடிய ஒருவருக்கு அதிகாரம் கிடைப்பதை தடுப்பதற்கும், அவர் அதிகாரத்தை அடைந்து கொள்வாராயின் குறைந்தபட்சம் அவரது ஆட்சியை விரைவாக மற்றுவதற்கும் அப்போதே வாய்ப்பு கிடைக்கும். ‘ஒருவருக்கு ஒரு வாக்கு’ என்பதை மிக முக்கிய ஒரு மனித உரிமையாக இன்று சனநாயகவாதிகள் நம்புகின்றனர். வாக்களிப்பதற்குள் உரிமையின் முக்கியத்துவம் குறித்து பொதுமக்கள் நன்கு அறிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். சிலில் ஒழுங்கமைப்புகள், தொழிற்சங்கங்கள், அரசியற்கட்சிகள் போன்ற ஒழுங்கமைப்புகளிலும் உரிய முறையில் தேர்தல்கள் நடாத்தப்படாமை காரணமாக அவற்றின் தலைவர்கள் அவர்களுக்கு சேவையற்றிக்கொள்ளும் நப்ர்களாக மாறுகின்றனர். இப்பாணியானது தேசிய அரசியலுக்கும் ஏற்படுதையதாகும்.

தனியார் சொத்துவதற்கான சுதந்திரமும் சட்ட ரத்தியான செயற்பாடு இன்றிய வாழ்க்கை, சுதந்திரம் அல்லது சொத்துக்கள் இழக்கப்படாதிருப்பதற்கான சுதந்திரமும் பற்றி அடுத்த இதழில் நாம் நோக்குவோம்.

வாக்காளர் தினம்

2024 01
வெற்றுவரி

“புள்ளியிக்கான முன்னோடி முயற்சி”

உங்களுடைய வாக்கு நாட்டிற்குத் தீர்க்கலாமானது!

நம் தேர்ந்த தொடர்பில் நிதிவு வசந்தவகாஸ் வோர்!

கொழும்பு

மட்களப்பு

மொண்டாகலை

நிருக்கொண்டமலை

அந்நாடபுரம்

கஞ்சிதமரை

இரந்தினப்பி

பொன்னியூரை

குருநாகல்

காலி

கோலை

கம்பலரா

மாண்ஸர்

யாழ்ப்பாணம்

மாத்துவனா

மாத்தியமா

கங்கி

முல்லைத்தெவு

நுவீரலியா

அம்பாந்தோனை

நெங்கள்

சனாதிபதியைத் தெரிவிவைச்சும் முறையையும்

கெனாத் எரோவின் வாய்த்தற்கரிய தேற்ற முறையும் (பகுதி II)

கலாநிதி ஜியங்க சேனாதீர்

முதுநிலை விரிவுரையாளர், கணிதத்துறை, ஸ்ரீ ஜியங்கரபுர பல்கலைக்கழகம்.

(இதன் முறைப்பகுதி 2023 ஒக்டோபர் - டிசம்பர் திதில் பிரசரமானது)

எமது அரசியலமைப்பின் 14 ஆம் அத்தியாயத்தின் 94 ஆம் உறுப்புரை சம்பந்தமாக கடந்த இதழில் அலசினோம். சனாதிபதித் தேர்தலில் வெற்றியாளரைத் தெரிவிவைச்சும் முறையை பற்றி குறிப்பாக, சனாதிபதித் தேர்தலின் போது பெரும்பான்மை அதாவது, செல்லுபடியான வாக்குகளின் எண்ணிக்கையில் நூற்றுக்கு ஐம்பதுக்குக் கூடிய எண்ணிக்கையான வாக்குகளை எந்தவாரு வேட்பாளரும் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத போது 2 ஆவது, 3 ஆவது விருப்புகளைக் கவனத்திலெடுத்து சனாதிபதியைத் தெரிவிவைச்சும் முறை அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அச்செய்ன்முறையைப் பற்றி தெளிவுபடுத்துவதற்காக நான்கு வேட்பாளர்களிலிருந்து 40 பேர் அங்கம் வகிக்கும் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கமொன்றின் தலைவரைத் தெரிவிவைச்சுவதற்கு நடைபெற்ற தேர்தலைன்றின் போது அடையாளமிடப்பட்ட 40 வாக்குச் சீட்டுக்களை உங்களுக்கு முன்வைத்தோம். அரசியலமைப்பின் 94 ஆம் உறுப்புரைக்கமைய இத்தெரிவு இடம்பெற்றதென்பதையும் நாம் குறிப்பிட்டோம். அவ்வாறு அடையாளமிடப்பட்ட 40 வாக்குச் சீட்டுக்களை மீண்டும் இவ்வாறு முன்வைக்கின்றோம்.

A X	A 1	A 1	A X	A 1	A 1	A 1	A 1	A 1	A 1
B	B	B 2	B	B	B	B	B	B	B
C	C	C 3	C	C 3	C 3	C 3	C 3	C 3	C 3
D	D	D 2	D	D 2	D 2	D 2	D 2	D 2	D 2
A 3	A 3	A 3	A 2	A 2	A 2	A 2	A 2	A 2	A 2
B 2	B 1	B 1	B 1	B 1	B 1	B 1	B 1	B 1	B 1
C 1	C 2	C 2	C	C	C	C	C	C	C
D	D	D	D 3	D 3	D 3	D 3	D 3	D 3	D 3
A 1	A 1	A X	A 2	A	A	A	A	A	A X
B	B	B X	B 1	B 3	B 3	B 3	B 3	B	B
C	C	C X	C	C 1	C 1	C 1	C 1	C 1	C 1
D 2	D 2	D	D 3	D 2	D 2	D 2	D 2	D 2	D 2
A	A	A	A	A	A	A 3	A 3	A	A
B 2	B 2	B 2	B	B	B	B	B	B	B
C 1	C	C 3	C	C	C 2	C 2	C 2	C	C 2
D 1	D 1	D 1	D 1	D X	D 1	D 1	D 1	D X	D 1

இவ்வாக்குச் சீட்டுக்களில் 3 ஆவது வரிசையிலுள்ள 3 ஆவது வாக்குச் சீட்டு, 3 ஆவது வரிசையிலுள்ள 10 ஆவது வாக்குச் சீட்டு, 4 ஆவது வரிசையிலுள்ள 1 ஆவது வாக்குச் சீட்டு என்பன செல்லுபடியற்ற வாக்குகளாகின்றன. அதன்படி, செல்லுபடியாகும் வாக்குகளின் எண்ணிக்கை 37 ஆகும். ஒவ்வொரு வேட்பாளரும் பெற்றுக்கொண்ட விருப்புக்களின் பொழிப்பு பின்வருமாறு: -

வேட்பாளர்	முதலாவது விருப்பு	இரண்டாவது விருப்பு	மூன்றாவது விருப்பு
அமரபால	12	08	05
பந்துபால	10	04	07
கருணாபால	06	06	08
தர்மபால	09	14	08

இதன்படி, வேட்பாளர் எவரும் செல்லுபடியாகும் வாக்குகளின் எண்ணிக்கையில் நூற்றுக்கு ஐம்பதை, அதாவது பெரும்பான்மையைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆகையால், கட்டாயமாகவே இரண்டாவது, மூன்றாவது விருப்புக்களின் பகுப்பாய்வுக்குச் செல்ல வேண்டும். மேலோட்டமாக ஞாக்கும் போது, அமரபால வெற்றியாளராக இருக்க வேண்டும் எனத் தோன்றும். அவ்வாறு நேர்த்துவமாகவே இரண்டாவது, 9 முதல் 9 விருப்புக்களும் இரண்டாவது 14 விருப்புக்களும் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளமையால், குறைந்தபட்சம் தர்மபாலவேனும் வெற்றியாளராக இருக்க வேண்டும் எனத் தோன்றும்.

இப்போது நாம் உறுப்புரை 94 இன்படி வெற்றியாளரைத் தெரிவ செய்வோம். அதன்படி, அதிகூடிய முதல் விருப்பைப் பெற்றுக்கொண்ட இரு வேட்பாளர்களும் தவிர எஞ்சிய மூவரும் தலைவர் போட்டியிலிருந்து நீங்கி விடுவர். ஆகையால், 94 ஆம் உறுப்புரைக்கு அமைய மேற்கொள்ளப்படும் விருப்புக்களின் பகுப்பாய்வின் மூலம் தலைவராக அமரபால அல்லது பந்துபால தெரிவிசெய்து கொள்ளப்பட வேண்டும். அமரபாலவுக்கு முதல் 12 விருப்புக்களும், பந்துபாலவுக்கு முதல் 10 விருப்புக்களும் கிடைத்துள்ளன. அவ்வாறு அடையாளமிடப்பட்ட வாக்குச் சீட்டுக்கள் முறையே அமரபால, பந்துபால ஆகியோரின் வாக்குக் குவியல்களாக ஒதுக்கப்படும்.

மற்றைய இருவருக்கும் (கருணாபால, தர்மபால) முதல் விருப்பு அடையாளமிடப்பட்டுள்ள வாக்குச் சீட்டுக்களே இப்போது எஞ்சியிருக்கும். அவற்றில் அமரபாலவுக்கு அல்லது பந்துபாலவுக்கு இரண்டாவது விருப்பு அடையாளமிட்ட வாக்குச் சீட்டுக்களை வேறு பிரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறான மூன்று வாக்குச் சீட்டுக்கள் மாத்திரமே உள்ளன. அவை அனைத்திலும் இரண்டாவது விருப்பு பந்துபாலவுக்கு அடையாளமிடப்பட்டுள்ளது. அதன்படி, அந்த 3 வாக்குச் சீட்டுக்களையும் பந்துபாலவின் குவியலுடன் சேர்க்க வேண்டும். இப்போது பந்துபாலவின் குவியிலில் 13 வாக்குச் சீட்டுக்கள் உள்ளன. அமரபாலவின் குவியிலில் 12 வாக்குச் சீட்டுக்கள் உள்ளன. இப்போது மற்றைய இருவருக்கும் முதல் விருப்பு அடையாளமிடப்பட்டுள்ள வாக்குச் சீட்டுக்களுள் அமரபாலவுக்கு அல்லது பந்துபாலவுக்கு 2 ஆவது விருப்பு அடையாளமிடப்படாத வாக்குச் சீட்டுக்கள் இருக்கும். அவற்றின் அமரபாலவுக்கு அல்லது பந்துபாலவுக்கு 3 ஆவது விருப்பு அடையாளமிடப்பட்ட வாக்குச் சீட்டுக்கள் இருக்குமாயின், அவை முறையே அமரபாலவின் அல்லது பந்துபாலவின் வாக்குக் குவியிலில் சேர்க்கப்படும். இவ்வாறு அடையாளமிடப்பட்ட வாக்குச் சீட்டுக்களை அமரபாலவின் குவியலுக்கு 2 உம், பந்துபாலவின் குவியலுக்கு 7 உம் என்று சேர்க்கப்படும். இதன்படி, இறுதிக் கணக்கெடுப்பின் போது பந்துபாலவின் குவியிலில் 20 வாக்குச் சீட்டுக்களும், அமரபாலவின் குவியிலில் 14 வாக்குச் சீட்டுக்களும் என்ற அடிப்படையில் உள்ளன. அதன்படி, தலைவராக பந்துபால தெரிவிவைச்சுப்படுவார்.

வேப்பாள்	முதலாவது விருப்பு	இரண்டாவது விருப்பு	மூன்றாவது விருப்பு
அமரபால	12	12	14
பந்துபால	10	13	20

இப்போது மேலோட்டமாக பார்க்கும் போது எமக்குத் தோன்றும் தெரிவை விட மாற்றமாக அமைந்த ஒரு தெரிவு 94 ஆம் உறுப்புரைக்கமைய தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறாயின், அத்தெரிவு மேலோட்டமாகப் பார்க்கும் போது எமக்குத் தோன்றுவதை விட எந்த அடிப்படைக் கோட்பாட்டின் படி எமக்குத் தோன்றுவதை விட நியாயமானதாகும்? யாப்பின் தெரிவி மிக நியாயமானதாக இருப்பதேன்? இது சம்பந்தமாக ஆழமாகப் பர்சிலிப்பதற்கு மீண்டும் கடந்த இதழில் நாம் உமக்கு அறிமுகப்படுத்திய நியாயத்தின் நான்கு மூலக்கோட்பாடுகள் மீது மீண்டும் கவனம் செலுத்துவோம். அவையாவன:-

1. பெரும்பான்மை தேர்வு முறை
2. கொன்டொரெக்ட் தேர்வு முறை
3. மொனொடோனிசிட்டி தேர்வு முறை
4. தொடர்பற்ற மாற்றுமுறைகளிலிருந்தான சுயாதீன்த்தின் தேர்வு முறை

இவற்றுள் பெரும்பான்மை தேர்வுமுறை என்றால் யாது என்பதை கடந்த இதழில் நாம் உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தினோம். எஞ்சிய தேர்வு முறைகளை இன்று நாம் விபரமாக அறிமுகப்படுத்துகின்றோம்.

கொன்டொரெக்ட் தேர்வு முறை

A, B, C, D என்று பெயரிடப்பட்ட நான்கு பாடசாலைகள் உள்ளன. ஓவ்வொரு பாடசாலையும் ஏனையவற்றுடன் போட்டியிடுகின்றவாறு கிரிக்கட் போட்டியொன்று நடைபெற்றதாக வைத்துக் கொள்வோம். இதன்படி (A,B), (A,C) (A,D), (B,C), (B,D), (C,D) என்று ஆறு போட்டிகள் நடாத்தப்பட வேண்டும். போட்டிகள் இவ்வாறு நடைபெற்றதாயின் யார் வெற்றி பெற வேண்டும். கூடுதல் எண்ணிக்கையான போட்டிகளில் வெற்றிபெரும் ஒரு பாடசாலை இருக்குமாயின், அது வெற்றியாளராக மாற வேண்டுமல்லவா? தேர்தலொன்றில் வெற்றியாளரும் இந்த கொன்டொரெக்ட் தேர்வு முறையைப் பூர்த்திசெய்வது முக்கியமானதல்லவா? அதன்படி, விருப்பை அடையாளமிடும் சந்தர்ப்பமுள்ள தேர்தலொன்றின் போது கொன்டொரெக்ட் தேர்வு முறையை இவ்வாறு பொருள்வரையறை செய்யலாம்.

‘வேப்பாளரொருவர் விருப்புகளின் பட்டியலில் ஏனைய ஓவ்வொரு வேப்பாளருடன் நேருக்கு நேர் ஓப்பிடும் போது எண்ணிக்கை அடிப்படையில் அதிகரித்த வெற்றி அவருக்குக் கிடைத்திருப்பின், அவர் வெற்றியாளராதல் வேண்டும்.’

மொனொடோனிசிட்டி தேர்வு முறை

தேர்தலொன்றில் வெற்றியாளரைத் தெரிவுசெய்யும் ஒரு குறிப்பான நடபடிமுறைப்படி (அதாவது அரசியலமைப்பின் படி) வேப்பாளரொருவர் வெற்றியாளராகியுள்ளார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். இப்போது மீண்டும் அந்த வாக்காளர்களுக்கே அந்த தேர்தல் வேப்பாளர்களிலிருந்தே ஒருவரைத் தெரிவுசெய்து கொள்வதற்கு அந்த தேர்வு நடபடிமுறைப்படியே மீண்டும் ஒரு வாக்கெடுப்பு நடைபெற்றதாக வைத்துக் கொள்வோம். மேலும் அப்புதிய தேர்தலின் போது வித்தியாசமொன்று ஏற்பட்டுள்ள வாக்குக் சீட்டுக்களில் வித்தியாசம் ஏற்பட்டுள்ளது, முந்தைய வெற்றியாளருக்கு வாய்ப்பான

வித்தில் அன்றி வேறு வகையில் அல்லவெனில், இம்முறையும் குறித்த நடபடிமுறைக்கமைய முன்பு வெற்றிபெற்றவரே வெற்றியாளராதல் வேண்டும். இது மொனொடோனிசிட்டி தேர்வு முறையாகும்.

தொடர்பற்ற மாற்றுமுறைகளிலிருந்தான சுயாதீன்த்தின் தேர்வு முறை

சுசந்திகா ஜயசிங்க வெள்ளிப் பதக்கமொன்றை வென்றெடுத்த ஓலிம்பிக் போட்டி உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா? உண்மையிலேயே முதலில் வெண்கலப் பதக்கமொன்று கிடைத்திருந்த நிலையிலேயே அவருக்கு வெள்ளிப் பதக்கம் கிடைத்தது. முதலில் தங்கப் பதக்கம் கிடைத்திருந்த போட்டியாளர் தடைசெய்யப்பட்ட ஊக்க மருந்து பாவித்திருப்பதாக நிருபணமானமையால், முறையே இரண்டாமவருக்கு முதலாமிடமும், மூன்றாமவருக்கு இரண்டாமிடமும், நான்காமவருக்கு மூன்றாமிடமும் வழங்கப்பட்டது. மேற்கூறிய சம்பவமே (தடைசெய்யப்பட்ட ஊக்க மருந்து எடுத்துக்கொள்ளல்) இரண்டாமவருக்கு அல்லது மூன்றாமவருக்கு ஏற்பட்டிருந்ததாயின், முதலாமவரின் இடத்தில் எந்தவொரு வித்தியாசமும் ஏற்படாது என்பது தெளிவான விடயமல்லவா? நாம் இங்கு பேசும் தேர்வுமுறையும் அவ்வாறானதே. அதனை இவ்வாறு குறிப்பிடலாம்.

‘குறிப்பான ஒரு தேர்வுக்கான நடபடிமுறையின் கீழ் வேப்பாளரொருவர் வெற்றிபெற்றிருக்கும் போது அவ்வாறு வெற்றிபெற்றவர் அல்லது வேப்பாளர் ஒருவரை நீக்கவிடும் போது அல்லது தகுதியற்றவாராகவிடும் போது, குறித்த அதே தேர்வு சட்டத்தின் கீழ் முந்திய வெற்றியாளரே புதிய வெற்றியாளராக அமைய வேண்டும்.’

யாதேனுமாரு யாப்பு கொண்ட தேர்தலொன்றின் வெற்றியாளரைத் தெரிவு செய்யும் முறைமை மேற்கூறிய நான்கு தேர்வு முறைகளையும் திருப்தியடையச் செய்யுமாயின், அது அதிசிறந்த ஒரு முறைமை என்பதைக் கோட்டிட்டுக் காட்ட வேண்டும். இங்கு, முறைமையினுள் அந்த தேர்வுமுறை மீறப்படும் சாத்தியப்பாடு எதுவும் காணப்படாது என்பதே இத்தேர்வு முறைகளைத் திருப்தியடையச் செய்தல் என்பதன் பொருளாகும்.

தேர்தல் முறைமைகள் தொடர்பில் அக்கறையுள் அத்துறையில் துறைபோந்தவர்கள் இந்த நான்கு தேர்வு முறைகளையும் திருப்தியடையச் செய்யும் நடபடிமுறையை உருவாக்க முயற்சித்தனர். எனினும், எவ்வும் வெற்றி பெறவில்லை. ஈற்றில், அந்த முயற்சி எவ்விதத்திலும் வெற்றியடையச் செய்ய முடியாததென்று கெளத் எரோ நிருபித்துக் காட்டினார். நியாயத்தின் நான்கு தேர்வு முறைகளும் திருப்தியடையச் செய்யும் வித்தில் விருப்புக்கள் தொடர்பில் செயலாற்கூடிய குறிப்பான முறை எதுவும் இல்லையென்பதை அவரது வாய்த்தற்கரிய தேற்ற முறை மூலம் நிறுவினார். இக்கண்டுபிடிப்புக்காக கெளத் எரோவிற்கு 1972 ஆம் ஆண்டில் பொருளியலுக்கான நோபல் பரிசு கிடைத்தது.

எமது அரசியலமைப்பிலுள்ள முறைமையினால் திருப்தியடையக்கூடிய நியாயத்தின் தேர்வு முறைகள் எவை என்பதை அடுத்த இதழில் பார்ப்போம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. *Excursions of Modern Mathematics*- Peter Tannenbaum- 2009
2. இலங்கையின் அரசியலமைப்பு

